

Vrácení věci

Rozhoduje-li orgán činný v trestním řízení o vrácení věci podle první věty § 80 odst. 1 tr.ř. správci konkursní podstaty, je nezbytné zjistit, zda předmětné věci patří či nepatří do konkursní podstaty obviněného. V této souvislosti musí orgán činný v trestním řízení nejprve zjistit, zda jsou předmětné věci zapsány do soupisu konkursní podstaty, který provádí správce konkursní podstaty.....

Rozhoduje-li orgán činný v trestním řízení o vrácení věci podle první věty § 80 odst. 1 tr.ř. správci konkursní podstaty, je nezbytné zjistit, zda předmětné věci patří či nepatří do konkursní podstaty obviněného. V této souvislosti musí orgán činný v trestním řízení nejprve zjistit, zda jsou předmětné věci zapsány do soupisu konkursní podstaty, který provádí správce konkursní podstaty. V případě, že by předmětné věci (či některé z nich) do soupisu konkursní podstaty zapsány nebyly, bylo by třeba vyzvat správce konkursní podstaty, aby rozhodl, zda takové věci do soupisu konkursní podstaty zapíše. Teprve na základě zjištění, že věci jsou zapsány do soupisu konkursní podstaty, je možné takové věci vydat správci konkursní podstaty.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 4 Tz 66/2002, ze dne 15.10.2002)

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání konaném dne 15. října 2002 stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky ve prospěch obviněného Ing. I. E., proti usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně ze dne 5. 12. 2000, sp. zn. Zt 2176/99-211, a proti usnesení státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23. 1. 2002, sp. zn. KZt 815/99, a podle § 268 odst. 2, § 269 odst. 2 a § 270 odst. 1 tr.ř. rozhodl tak, že pravomocným usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně ze dne 5. 12. 2000, sp. zn. Zt 2176/99-211, a pravomocným usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23. 1. 2002, sp. zn. KZt 815/99, byl porušen zákon v ustanoveních § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. a v řízení předcházejícím dále v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6, ve znění účinném do 31. 12. 2001, a § 80 odst. 1 tr. ř. v neprospěch obviněného Ing. I. E. Nejvyšší soud České republiky napadená usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně ze dne 5. 12. 2000, sp. zn. Zt 2176/99-211, a usnesení státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23. 1. 2002, sp. zn. KZt 815/99, zrušil, zrušil i usnesení vyšetřovatele Policie České republiky, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 23. 10. 2000, ČVS: KVJM395/23-99 a usnesení vyšetřovatele Policie České republiky, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 10. 9. 2001, ČVS: KVJM395/23-99, zrušil též všechna další rozhodnutí na zrušená usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a okresnímu státnímu zástupci ve Zlíně přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Dne 2. 8. 1999 bylo postupem podle § 160 odst. 1. tr. ř. zahájeno trestní stíhání obviněného Ing. I. E. pro trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zák., kterého se měl obviněný Ing. I. E. podle sdělení obvinění dopustit tím, že „dne 27. 7. a 28. 7. 1999 bylo při prohlídce

objektů fa M. Ing. I. E. ve S., jejichž byl obviněný vlastníkem, provedenou pracovníky OŘ PČR Zlín v rámci asistence při odpečetění objektů této fa na žádost správce konkursní podstaty JUDr. J. K., zjištěno v objektech B-93, B-94 - tzv. střelnice, tři kusy automatických zbraní nezjištěné značky, ráže a výrobní čísla v různém stupni rozpracovanosti, větší množství munice, trhavin, rozbušek, roznětek, cca deset kusů děl a výměnných hlavních do děl a větší množství velkorážní vojenské munice, přičemž se dle zákona č. [288/1995 Sb.](#), jedná o zbraně zakázané a k jejich držení a výrobě nebylo obviněnému Ministerstvem obchodu a průmyslu vydáno povolení“.

Na základě návrhů Okresního státního zastupitelství ve Zlíně vydal v této trestní věci Okresní soud ve Zlíně podle § 83 odst. 1 tr. ř. příkaz k domovní prohlídce ze dne 30. 7. 1999, sp. zn. Nt 175/99, a to k prohlídce v areálu firmy M. - V. s. S., budova C-29, I. patro (mimo prostor lékaře), kde Ing. I. E. bydlí, a tentýž soud dále vydal podle § 83 odst. 1 tr. ř. příkaz k domovní prohlídce ze dne 3. 8. 1999, sp. zn. Nt 176/99, a to k prohlídce v bytě obviněného Ing. I. E. v D. čp. 89, okr. Z. - areál firmy M. - V. s. S., budova C-29, 1. patro, a v bytě F. Z., v D. čp. 89, okr. Z. - areál firmy M. - V. s. S., budova C-29, 1. patro, jakož i v prostorách k oběma bytům příslušejícím.

Dne 2. 8. 1999 vydal podle § 83a odst. 1 tr. ř. vyšetřovatel Policie České republiky (dále jen „PČR“), Okresního úřadu vyšetřování Zlín se souhlasem Okresního státního zastupitelství ve Zlíně příkaz k prohlídce jiných prostor - pozemku, ČVS: OVV-1066/99, a to k prohlídce v příkazu specifikovaných objektů v areálu firmy M. - V. s. S., okr. Z.

Na základě výše označených příkazů k domovní prohlídce a příkazu k prohlídce jiných prostor - pozemku, byla dne 2. 8. 1999 provedena domovní prohlídka u obviněného Ing. I. E. v areálu firmy M. - V. s. S., budova C-29, I. patro, kde obviněný Ing. I. E. bydlel, v jejímž průběhu byly zajištěny věci uvedené v protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 2. 8. 1999, ČVS: OVV-1066/99, který sepsal vyšetřovatel PČR, Okresního úřadu vyšetřování Zlín, dále byla dne 3. 8. 1999 provedena domovní prohlídka v bytě paní F. Z. na adrese S., D. 89, okr. Z., v jejímž průběhu byly vydány věci uvedené v protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 3. 8. 1999, ČVS: 1066/99, který sepsal vyšetřovatel PČR, Okresního úřadu vyšetřování Zlín, dále byla dne 3. 8. 1999 provedena domovní prohlídka v bytě obviněného Ing. I. E. na adrese S., D. 89, areál fa M., v jejímž průběhu byly vydány věci uvedené v protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 3. 8. 1999, ČVS: OVV-1066/99, který sepsal vyšetřovatel PČR, Okresního úřadu vyšetřování Zlín, a dále v období od 4. 8. do 7. 10. 1999 byla provedena prohlídka v objektech specifikovaných v příkazu k prohlídce jiných prostor - pozemku, v jejímž průběhu byly nalezeny a zajištěny věci uvedené v protokolu o provedení prohlídky jiných prostor, který sepsal vyšetřovatel PČR, Okresního úřadu vyšetřování Zlín, ČVS: OVZL-1066/111-99.

Usnesením vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 23. 10. 2000, ČVS: KVJM395/23-99 VK, byly podle § 80 odst. 1 tr. ř. vydány JUDr. J. K., správci konkursní podstaty úpadce ing. I. E., IČO 13673483, věci specifikované ve výroku usnesení. Jednalo se o část věcí, které byly vydány či odňaty při výše označených domovních prohlídkách a při výše označené prohlídce jiných prostor. V odůvodnění usnesení vyšetřovatel uvedl, že předmětem vydání jsou obviněným legálně držené zbraně, které budou vydány správci konkursní podstaty, aby mohl vykonávat svoji činnost a zjistit konkursní podstatu úpadce.

Usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně ze dne 5. 12. 2000, sp. zn. Zt

2176/99-211, byla zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. stížnost obviněného Ing. I. E. proti uvedenému usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 23. 10. 2000, ČVS: KVJM395/23-99. V odůvodnění usnesení státní zástupce uvedl, že se ztotožnil se závěrem vyšetřovatele o vydání věcí správci konkursní podstaty, neboť na veškerý majetek obviněného Ing. I. E. byl prohlášen konkurs, správce konkursní podstaty musí mj. zjistit konkursní podstatu a má oprávnění nakládat s majetkem podstaty, tedy i se zbraněmi, které jsou předmětem vydání.

Usnesením vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 10. 9. 2001, ČVS: KVJM395/23-99, byly podle § 80 odst. 1 tr. ř. vráceny Ing. M. B., správci konkursní podstaty úpadce Ing. I. E., věci specifikované ve výroku usnesení pod body 1) až 569). Jednalo se o část věcí, které byly vydány či odňaty při výše označených domovních prohlídkách a při výše označené prohlídce jiných prostor. V odůvodnění usnesení vyšetřovatel uvedl, že na veškerý majetek úpadce Ing. I. E. byl prohlášen konkurs, přičemž správce konkursní podstaty musí mj. zjistit konkursní podstatu a má oprávnění nakládat s majetkem podstaty, tedy i se zbraněmi, které jsou obsahem tohoto usnesení.

Usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23. 1. 2002, sp. zn. 2 KZt 815/99, byla zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. stížnost obviněného Ing. I. E. proti uvedenému usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 10. 9. 2001, ČVS: KVJM395/23-99. V odůvodnění usnesení státní zástupkyně uvedla, že konkurs byl prohlášen na obviněného Ing. I. E. jako fyzickou osobu, takže veškerý jeho majetek je předmětem konkursu. Jelikož v případě vydaných věcí se jedná o věci z majetku obviněného Ing. I. E., byly tyto věci poté, co již nebyly pro účely trestního řízení zapotřebí, vráceny současněmu správci konkursní podstaty. K námitce obviněného Ing. I. E., že v napadeném usnesení nejsou rozděleny věci zajištěné jednak v objektu samotného areálu firmy a dále věci zajištěné v bytě F. Z., státní zástupkyně uvedla, že toto pochybení nemá vliv na věcnou správnost rozhodnutí, neboť se jednalo o věci z majetku obviněného.

Usnesením vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 9. 10. 2001, ČVS: KVJM395/23-99, bylo podle § 172 odst. 1 písm. b) tr. ř. zastaveno trestní stíhání obviněného Ing. I. E. pro trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zák. (o změně právní kvalifikace byl obviněný Ing. I. E. vyzooměn přípisem vyšetřovatele ze dne 7. 12. 2000, ČVS: KVJM395/23-99 VK).

Proti pravomocnému usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně ze dne 5. 12. 2000, sp. zn. Zt 2176/99-211, a proti pravomocnému usnesení státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23. 1. 2002, sp. zn. KZt 815/99, podal ministr spravedlnosti České republiky stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného Ing. I. E. Vytkl v ní, že zákon byl porušen oběma napadenými usneseními v ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. a v řízení jim předcházejícím v ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. ve vztahu k § 80 odst. 1 tr. ř.

V odůvodnění stížnosti pro porušení zákona poukázal ministr spravedlnosti České republiky mimo jiné na to, že část věcí, které byly vydány či odebrány při výše specifikovaných domovních prohlídkách a při prohlídce jiných prostor, vyšetřovatel vrátil usnesením ze dne 3. 11. 1999, ČVS:KVJM-395/23-99, přímo obviněnému Ing. I. E., zatímco napadenými usneseními byly vydané či odebrané věci vráceny správci konkursní podstaty JUDr. J. K., resp. Ing. M. B. Podle ministra spravedlnosti České republiky nelze spolehlivě zjistit, jakými úvahami se vyšetřovatel při rozhodování o vrácení věci řídil, když prohlásil část věcí za majetek obviněného, který náleží

obviněnému, a část věcí za majetek obviněného, který náleží do konkursní podstaty. Z tohoto hlediska považuje ministr spravedlnosti České republiky rozhodnutí vyšetřovatele za nepřezkoumatelná.

Podle názoru ministra spravedlnosti České republiky dále chybí ve spise jakýkoliv důkaz, který by opravňoval vyšetřovatele k postupu podle věty druhé § 80 odst. 1 tr. ř., neboť ani JUDr. J. K., ani Ing. M. B. neuplatnili právo na vydání věci. Z výsledku dokazování rovněž nelze zjistit, koho majetkem byla pistole uvedená pod položkou č. 1 protokolu o domovní prohlídce ze dne 2. 8. 1999, ani kdo je vlastníkem věcí uvedených v protokolu o domovní prohlídce ze dne 3. 8. 1999 pod položkami 1 - 11, 18, přesto vyšetřovatel tyto věci prohlásil za majetek obviněného a vydal je správci konkursní podstaty. Z uvedeného vyplývá, že vyšetřovatel rozhodoval na základě neúplně zjištěného skutkového stavu. Uvedená pochybení vyšetřovatele neodstranil ani státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně, když jako nedůvodnou zamítl svým usnesením ze dne 5. 12. 2000, sp. zn. Zt 2176/99-211, stížnost obviněného Ing. I. E. proti usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 23. 10. 2000, ČVS: KVJM395/23-99. Shodně v rozporu se zákonem postupovala státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, když jako nedůvodnou zamítla svým usnesením 23. 1. 2002, sp. zn. KZt 815/99, stížnost obviněného Ing. I. E. proti usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 10. 9. 2001, ČVS: KVJM395/23-99.

Závěrem stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud vyslovil podle § 268 odst. 2 tr.ř. porušení zákona ve vytykaném směru, aby podle § 269 odst. 2 tr.ř. zrušil obě napadená usnesení a dále aby postupoval podle § 270 odst. 1 tr.ř.

Nejvyšší soud České republiky podle § 267 odst. 3 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a dospěl k závěru, že zákon porušen byl.

Podle § 80 odst. 1 tr. ř. platí, že není-li věc, která byla podle § 78 tr. ř. vydána nebo podle § 79 tr. ř. odňata, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabránění, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních.

Z uvedeného ustanovení vyplývá, že se věc, která byla podle § 78 vydána nebo podle § 79 odňata, a které k dalšímu řízení už není třeba a současně nepřichází v úvahu její propadnutí nebo zabránění, především vrátí tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. Pokud však na věc uplatňuje právo jiná osoba, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že k právu jiné osoby se přihlíží pouze tehdy, pokud tato osoba své právo na věc uplatňuje, naopak v případě, že jiná osoba své právo neuplatní, věc se vydá tomu, komu byla odňata či tomu, kdo ji vydal, aniž by byla zkoumána otázka, kdo je vlastníkem věci či kdo je oprávněn mít věc u sebe z jiného právního důvodu.

V souvislosti s přezkoumáním napadených usnesení se Nejvyšší soud předně zabýval otázkou, zda je možno postupem podle první věty ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř. vrátit věc nejen osobě, která ji vydala

nebo které byla odňata, ale i správci konkursní podstaty v případě, že na majetek takové osoby byl prohlášen konkurs.

Podle § 6 odst. 1 zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o konkursu a vyrovnání“), majetek podléhající konkursu tvoří konkursní podstatu. Podle odst. 2 téhož ustanovení se konkurs týká majetku, který patřil dlužníkovi v den prohlášení konkursu a kterého nabyt za konkursu; tímto majetkem se rozumí také mzda nebo jiné podobné příjmy. Do konkursní podstaty nenáleží majetek, jehož se nemůže týkat výkon rozhodnutí; majetek sloužící podnikatelské činnosti z podstaty vyloučen není. Podle odst. 3 téhož ustanovení patří do konkursní podstaty za podmínek stanovených tímto zákonem také majetek jiných osob, zejména těch, které jej nabyly na základě neúčinných právních úkonů dlužníka.

Podle § 321 o. s. ř. platí, že výkonem rozhodnutí nemohou být postiženy věci, jejichž prodej je podle zvláštních předpisů zakázán, nebo které podle zvláštních předpisů výkonu rozhodnutí nepodléhají.

Podle § 14 odst. 1 písm a) zákona o konkursu a vyrovnání je jedním z účinků prohlášení konkursu, že oprávnění nakládat s majetkem konkursní podstaty přechází na správce. Právní úkony úpadce, týkající se tohoto majetku, jsou vůči konkursním věřitelům neúčinné. Podle § 14a odst. 1 zákona o konkursu a vyrovnání prohlášením konkursu přechází na správce oprávnění vykonávat práva a plnit povinnosti, které podle zákona a jiných právních předpisů jinak přísluší úpadci, jestliže souvisí s nakládáním s majetkem patřícím do konkursní podstaty. Správce je zejména oprávněn a povinen vykonávat akcionářská práva spojená s akciemi zahrnutými do konkursní podstaty, rozhodovat o obchodním tajemství a jiné povinnosti mlčenlivosti, vykonávat práva a plnit povinnosti zaměstnavatele, rozhodovat o obchodních záležitostech podniku, činit za úpadce právní úkony potřebné k provozování podniku včetně uzavírání smluv o úvěru za účelem financování vývozu poskytnutého podle zvláštního zákona po předchozím souhlasu věřitelského výboru, zajistit vedení účetnictví a plnění povinností podle předpisů o daních. Povinnosti uložené úpadci zákonem o konkursu a vyrovnání tím nejsou dotčeny.

Z uvedených ustanovení vyplývá, že prohlášením konkursu na majetek dlužníka se majetek podléhající konkursu (což nemusí být pouze majetek dlužníka samého) stává konkurzní podstatou. V průběhu konkursu je potom konkursní podstata sepsána a zpeněžena tak, aby mohl být naplněn cíl konkursu, kterým je dosáhnout poměrného uspokojení věřitelů z majetku tvořícího konkursní podstatu (§ 2 odst. 3 zákona o konkursu a vyrovnání).

Do konkursní podstaty vždy patří majetek dlužníka samého, tedy majetek, který dlužníkovi patřil v den prohlášení konkursu, a též majetek, který nabyt za trvání konkursu. Podle § 6 odst. 2 zákona o konkursu a vyrovnání však do podstaty nenáleží majetek, jehož se nemůže týkat výkon rozhodnutí. Z výše uvedeného ustanovení § 321 o. s. ř. přitom vyplývá, že výkonem rozhodnutí nemohou být postiženy (a nebudou tedy náležet do konkursní podstaty) věci, jejichž prodej je podle zvláštních předpisů zakázán.

V této souvislosti je v daném případě významné ustanovení § 23 odst. 1 zákona č. [288/1995](#) Sb. o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož platí, že zakázané zbraně, zakázané střelivo nebo zakázanou vojenskou municí (vymezené v § 21 a § 22 citovaného zákona) je

zakázáno držet, nosit, vyrábět, vyvážet, dovážet a obchodovat s nimi, pokud se nejedná o výjimku podle § 24 téhož zákona. Z citovaného ustanovení lze dovodit, že zákaz obchodovat se zakázanými zbraněmi, zakázaným střelivem či zakázanou vojenskou municí zahrnuje i zákaz jejich prodeje, takže se jedná o věci, které nemohou být postiženy výkonem rozhodnutí a které tedy současně nejsou součástí konkursní podstaty úpadce, který je jejich vlastníkem.

Z ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) a § 14a odst. 1 zákona o konkursu a vyrovnání dále vyplývá, že prohlášením konkursu ztrácí úpadce zejména veškerá dispoziční oprávnění nakládat s majetkem, který podléhá konkursu (aniž by však přišel o své vlastnické právo k věcem patřícím do konkursní podstaty). Na správce přitom přechází i oprávnění vykonávat další práva a plnit povinnosti, které by podle zákona a jiných právních předpisů jinak příslušela úpadci (za předpokladu, že souvisí s nakládáním s majetkem patřícím do konkursní podstaty). Je třeba uvést, že přechod práva disponovat s majetkem je účinný vůči všem (nikoli pouze účastníkům konkursu).

Na základě uvedených skutečností je nutno podle názoru Nejvyššího soudu dospět k závěru, že postupem podle první věty ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř. lze vrátit věc nejen osobě, která ji vydala nebo které byla odňata, ale i správci konkursní podstaty v případě, že na majetek takové osoby byl prohlášen konkurs. Prohlášením konkursu přechází z úpadce na správce konkursní podstaty dispoziční oprávnění nakládat s majetkem, který podléhá konkursu, správce konkursní podstaty je nepochybně oprávněn i k převzetí věci, která byla dříve úpadci odňata, či úpadcem vydána v trestním řízení, a to tím spíše, že zákon o konkursu a vyrovnání mu ukládá ve vztahu k takové věci některé povinnosti (např. povinnost zapsat věc do soupisu podstaty, provést její ocenění, za zákonem stanovených podmínek ji zpeněžit atd.).

Na tomto místě je však třeba zdůraznit, že uvedený závěr o možnosti vrátit věc správci konkursní podstaty podle první věty ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř. platí pouze ohledně věcí, které náleží do konkursní podstaty osoby, která věc vydala či které byla věc odňata, neboť pouze ve vztahu k těmto věcem přešla na správce konkursní podstaty dispoziční oprávnění. Uvedený závěr tedy naplatí ohledně věcí, které do konkursní podstaty nepatří, ať již proto, že nejsou součástí majetku takové osoby, anebo proto, že jsou z konkursní podstaty vyloučeny. Z toho ovšem vyplývá, že pro rozhodnutí o vrácení věci správci konkursní podstaty podle první věty ustanovení § 80 odst. 1 tr. ř. je zcela nezbytné zjištění, zda předmětná věc je či není součástí konkursní podstaty příslušného úpadce.

Všechny výše uvedené skutečnosti a závěry je třeba plně vztáhnout i na případ projednávané trestní věci. Rozhodnutí vyšetřovatele, kterým vrátil podle § 80 odst. 1 tr. ř. správci konkursní podstaty JUDr. J. K., resp. Ing. M. B., část věcí, které byly vydány či odňaty při výše označených domovních prohlídkách nebo při výše označené prohlídce jiných prostor, nelze hodnotit jako nezákonné proto, že správce konkursní podstaty o vydání věcí nepožádal. Správci konkursní podstaty bylo možno takové věci vydat podle první věty § 80 odst. 1 tr. ř., a to namísto obviněného Ing. I. E., na jehož majetek byl již dříve prohlášen konkurs usnesením Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 6. 10. 1995, sp. zn. 28 K 282/94-187, které bylo potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 15. 7. 1996, sp. zn. 4 Ko 298/95-377.

Naproti tomu je plně důvodná námitka uvedená ve stížnosti pro porušení zákona, že vyšetřovatel rozhodoval na základě neúplně zjištěného skutkového stavu. Podle § 2 odst. 5 tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2001, platí, že orgány činné v trestním řízení postupují tak, aby byl zjištěn skutkový stav

věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí, přičemž při hodnocení důkazů postupují podle § 2 odst. 6 tr. ř.

Pokud rozhodoval vyšetřovatel o vrácení věci podle první věty § 80 odst. 1 tr.ř. správci konkursní podstaty JUDr. J. K., resp. Ing. M. B., bylo zcela nezbytné zjistit, zda předmětné věci patří či nepatří do konkursní podstaty obviněného Ing. I. E. V této souvislosti měl vyšetřovatel nejprve zjistit, zda jsou předmětné věci zapsány do soupisu konkursní podstaty, který provádí správce konkursní podstaty (§ 18 zákona o konkursu a vyrovnání). V případě, že by předmětné věci (či některé z nich) do soupisu konkursní podstaty zapsány nebyly, bylo třeba vyzvat správce konkursní podstaty, aby rozhodl, zda takové věci do soupisu konkursní podstaty zapíše. Teprve na základě zjištění, že věci jsou zapsány do soupisu konkursní podstaty, bylo možno takové věci vydat správci konkursní podstaty.

Jak vyplývá z odůvodnění usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 23. 10. 2000, ČVS: KVJM395/23-99 VK, i z odůvodnění usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 10. 9. 2001, ČVS: KVJM395/23-99, nevěnoval vyšetřovatel při rozhodování o vrácení věci ani v jednom případě pozornost otázce, zda předmětné věci patří do konkursní podstaty obviněného Ing. I. E., v odůvodnění uvedených usnesení není tato otázka vůbec řešena. Je zcela zřejmé, že vyšetřovatel nezjistil skutečnosti nezbytné pro posouzení otázky, zda vrácené věci náleží do konkursní podstaty obviněného Ing. I. E., z čehož vyplývá, že nezjistil skutkový stav věci v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí a porušil tak ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2001.

Nejvyšší soud dále uvádí, že možnost vrátit podle první věty § 80 odst. 1 tr. ř. správci konkursní podstaty JUDr. J. K., resp. Ing. M. B., část věcí, které byly vydány či odňaty při výše označených domovních prohlídkách nebo při výše označené prohlídce jiných prostor, byla omezena pouze na věci, které byly odňaty obviněnému Ing. I. E., nebo které byly obviněným Ing. I. E. vydány. Tento postup tedy v daném případě vůbec nepřichází v úvahu ohledně věcí, které byly nalezeny v bytě paní F. Z., v D. čp. 89, okr. Z., a které byly vydány patrně její zástupkyní, paní E. E. Tyto věci, uvedené v protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 3. 8. 1999, ČVS: 1066/99, který sepsal vyšetřovatel PČR, Okresního úřadu vyšetřování Zlín, nebyly vydány obviněným Ing. I. E., ani mu nebyly odňaty, takže jejich vydání správci konkursní podstaty podle první věty § 80 odst. 1 tr. ř. bylo provedeno v rozporu se zákonem.

Nejvyšší soud konečně uvádí, že ani v jednom případě nebylo možno vrátit předmětné věci správci konkursní podstaty postupem podle druhé věty § 80 odst. 1 tr. ř., neboť nezbytnou podmínkou takového postupu by bylo uplatnění práva správce konkursní podstaty na vydání takových věcí, k čemuž však v daném případě nedošlo.

Se zřetelem na výše uvedené skutečnosti lze uzavřít, že usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 23. 10. 2000, ČVS: KVJM395/23-99 i usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 10. 9. 2001, ČVS: KVJM395/23-99, byla vydána v rozporu se zákonem.

Výše uvedená pochybení vyšetřovatele přitom neodstranil ani státní zástupce Okresního státního

zastupitelství ve Zlíně, když jako nedůvodnou zamítl svým usnesením ze dne 5. 12. 2000, sp. zn. Zt 2176/99-211, stížnost obviněného Ing. I. E. proti usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 23. 10. 2000, ČVS: KVJM395/23-99. Shodně v rozporu se zákonem postupovala státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, když jako nedůvodnou zamítla svým usnesením ze dne 23. 1. 2002, sp. zn. KZt 815/99, stížnost obviněného Ing. I. E. proti usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno ze dne 10. 9. 2001, ČVS: KVJM395/23-99. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně i státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně v důsledku těchto pochybení nesplnili svoji přezkumnou povinnost uvedenou v § 147 odst. 1 tr. ř. a důvodně podané stížnosti obviněným Ing. I. E. zamítli v rozporu s ustanovením § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř.

Nejvyššímu soudu tedy nezbylo než vyslovit, že pravomocným usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně ze dne 5. 12. 2000, sp. zn. Zt 2176/99-211, a pravomocným usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 23. 1. 2002, sp. zn. KZt 815/99, byl porušen zákon v ustanoveních § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. a v řízení předcházejícím dále v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6, ve znění účinném do 31. 12. 2001, a § 80 odst. 1 tr. ř. v neprospěch obviněného Ing. I. E., a současně rozhodnout, že se zrušují napadená usnesení, stejně jako předcházející usnesení vyšetřovatele PČR, Krajského úřadu vyšetřování Brno. Zrušena byla i obsahově navazující rozhodnutí.

Podle § 270 odst. 1 tr. ř. bylo přikázáno okresnímu státnímu zástupci ve Zlíně, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, tedy aby předmětné věci podle § 80 odst. 1 tr. ř. vrátil tomu, kdo je vydal nebo komu byly odňaty. Pokud jde o věci, které byly odňaty obviněnému Ing. I. E. nebo které byly obviněným vydány, lze takové věci vydat i správci konkursní podstaty úpadce Ing. I. E., ovšem pouze za předpokladu, že bude dostatečně objasněno na základě soupisu konkursní podstaty, že tyto věci patří do konkursní podstaty obviněného Ing. I. E. V této souvislosti bude nezbytné nejprve zjistit, zda jsou předmětné věci zapsány do soupisu konkursní podstaty, v případě, že předmětné věci (či některé z nich) do soupisu konkursní podstaty zapsány nebudou, bude třeba vyzvat správce konkursní podstaty, aby rozhodl, zda takové věci do soupisu konkursní podstaty zapíše.

Jelikož Nejvyšší soud vyslovil, že zákon byl porušen v neprospěch obviněného, nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)

- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)